

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Brīvības iela 55, Rīga, LV-1010, tālr. 67388624, fakss 67388634, e-pasts pasts@ptac.gov.lv, www.ptac.gov.lv

SIA “Riga Walk”
Reģ. Nr. 45403053087
Draudzības alejā 8 – 34
Jēkabpilī, LV-5201

LĒMUMS
patērētāju kolektīvo interešu pārkāpuma lietā
Rīgā

30.03.2020.

Nr. 3-pk

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC), pamatojoties uz Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma (turpmāk – NKAL) 15.panta pirmās daļas 1.punktu, izvērtēja SIA „Riga Walk” (turpmāk – Sabiedrība) tīmekļvietnē <https://rigawalk.com/> īstenotās komercprakses atbilstību normatīvo aktu prasībām.

[1] PTAC 2019.gada 25.novembrī saņēma patērētāja sūdzību saistībā ar Sabiedrības rīcību, nenodrošinot naudas atmaksu situācijā, kad patērētājs izmanto atteikuma tiesības. Ņemot vērā patērētāja sūdzībā minēto, PTAC 2019.gada 2.decembrī nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.5.-3/12113/S-2847-2019 un pieprasīja sniegt skaidrojumu. Sabiedrība skaidrojumā PTAC norādīja, ka atteikuma tiesības patērētājs var izmatot tikai situācijā, ja prece ir neskarta un bez valkāšanas pazīmēm, kā arī bez bojāta marķējuma. Situācijā, ja tiek bojāts preces marķējums, kā minētajā gadījumā, norauta apavu marķējuma zīme, Sabiedrība atsaka atteikuma tiesību īstenošanu patērētājam.

Ņemot vērā Sabiedrības sniegto skaidrojumu, PTAC secināja, ka Sabiedrība, īstenojot komercpraksi Vietnē, liedz patērētājiem īstenot likumā noteiktās atteikuma tiesības.

[2] Vienlaikus 2020.gada 17.janvārī, izvērtējot Vietnē publicēto un patērētājiem pieejamo informāciju, PTAC konstatēja zemāk norādīto:

- Vietnē ir sniegta normatīvajiem aktiem neatbilstoša informācija par atteikuma tiesībām;

- Vietnē netiek nodrošināta normatīvajiem aktiem atbilstoša informācija par sūdzības izskatīšanas un ārpustiesas strīdu risināšanas kārtību, kā arī nav norādīta elektroniskā saite uz strīdu risināšanu tiešsaistē (SIT) platformu atbilstoši 2013.gada 21.maija Eiropas Parlamenta un Padomes regulas Nr.524/2013 “Par patērētāju strīdu izšķiršanu tiešsaistē un ar ko groza Regulu (EK) Nr.2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK (turpmāk – Regula) 14.pantam;

- Vietnē netiek nodrošināta iespēja saglabāt distances līguma noteikumus;

- Vietnē netiek nodrošināta informācija par garantiju un likumīgajām tiesībām, ja prece neatbilst līguma noteikumiem;

- Vietnē speciālajiem cenu piedāvājumiem netiek nodrošināta informācija par to spēkā esamības termiņu (datums no – līdz).

[3] Ņemot vērā iepriekš minēto, PTAC 2020.gada 22.janvārī nosūtīja Sabiedrībai uz tās juridisko adresi Draudzības alejā 8-34, Jēkabpilī, LV-5201 vēstuli Nr.3.2.-1/855/K-19, kurā ierosināja Sabiedrību līdz 2020.gada 4.februārim izvērtējot tās īstenotās komercprakses atbilstību normatīvo aktu prasībām un veikt labprātīgas darbības pārkāpuma novēršanā.

[4] PTAC 2020.gada 5.februārī saņēma Sabiedrības vēstuli, kurā tā norādīja, ka nepiekrīt PTAC viedoklim un uzskata, ka PTAC prasības nav likuma pamatotas, bet tām ir tikai ieteikuma raksturs.

[5] Ievērojot minēto, PTAC 2020.gada 27.februārī nosūtīja Sabiedrībai uz tās juridisko adresi Draudzības alejā 8-34, Jēkabpilī, LV-5201 ierakstītu vēstuli Nr.3.2.-1/2024/K-19, kurā atkārtoti informēja par Sabiedrības īstenotās komercprakses neatbilstību normatīvo aktu prasībām, kā arī to, ka PTAC ieskatā konstatēto pārkāpumu novēršanai būtu lietderīgi piemērot NKAL 15.panta astotās daļas 2. un 3. punktā minēto līdzekli, pieņemot lēmumu, ar kuru Sabiedrībai noteikts tiesiskais pienākums nekavējoties izbeigt konkrēto negodīgo komercpraksi, aizliegt negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama. Vienlaikus PTAC informēja Sabiedrību par tās tiesībām izteikt viedokli un argumentus administratīvajā lietā līdz 2020.gada 13.martam.

[6] PTAC 2020.gada 17.martā saņēma Sabiedrības skaidrojumu, kurā tā norāda, ka nepiekrīt PTAC viedoklim un uzskata PTAC prasības par nepamatotām. Sabiedrības ieskatā atteikuma tiesības nav absolūtas un patērētājs tās nevar negodprātīgi izmantot. Tāpat Sabiedrība norāda, ka ir gatava veikt attiecīgas izmaiņas Vietnē, ja PTAC sniegs norādi, kāda informācija par atteikuma tiesībām ir neatbilstoša un kuram normatīvo aktu pantam, daļai un punktam. Vienlaikus Sabiedrība norāda, ka PTAC nav sniedzis korektu atsauci uz normatīvā akta pantu, daļu un punktu, kurš norādītu, ka prasība par elektroniskās saites uz strīdu risināšanu tiešsaistē (SIT) platformu ieviešana Vietnē Sabiedrībai ir obligāta. Papildus minētajam Sabiedrība informē, ka ir veikusi uzlabojumus Vietnē, proti:

- 1) Vietnē speciālajiem cenu piedāvājumiem ir nodrošināts to spēkā esamības termiņš;
- 2) Vietnē ir nodrošināta informācija par garantiju un likumīgajām tiesībām, ja prece neatbilst līguma noteikumiem;
- 3) Vietnē ir nodrošināta iespēja saglabāt distances līgumu elektroniskā formātā.

[7] PTAC 2020.gada 25.martā veica atkārtotu pārbaudi Vietnē un konstatēja, ka Vietne darbojas un tajā Sabiedrība ir veikusi daļēju PTAC konstatēto neatbilstību novēršanu, proti, Vietnē ir nodrošināta iespēja saglabāt distances līguma noteikumus, kā arī speciālajiem cenu piedāvājumiem ir norādīts to spēkā esamības termiņš. Pretēji Sabiedrības skaidrojumā minētajam, PTAC konstatēja, ka Vietnē nav sniegta informācija par garantiju un likumīgajām tiesībām, ja prece neatbilst līguma noteikumiem. Vienlaikus PTAC konstatēja, ka Vietnē netiek nodrošināta normatīvajiem aktiem atbilstoša informācija par sūdzības izskatīšanas un ārpustiesas strīdu risināšanas kārtību, kā arī nav norādīta elektroniskā saite uz strīdu risināšanu tiešsaistē (SIT) platformu atbilstoši Regulas 14.pantam.

Izvērtējot konkrētās administratīvās lietas materiālus, PTAC secina:

1) NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka „darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeņiskas vai bezķermeņiskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam”, ir komercprakse. Savukārt NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punkts paredz, ka „jebkura fiziskā vai juridiskā persona, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros īsteno komercpraksi, kā arī jebkura cita fiziskā vai juridiskā persona, kas rīkojas komercprakses īstenotāja vārdā vai uzdevumā”, ir komercprakses īstenotājs. Sabiedrības rīcība, Vietnē patērētājiem piedāvājot iegādāties un pārdodot ar distances līguma starpniecību preces, ir uzskatāma par komercpraksi NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē, bet Sabiedrība saskaņā ar NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punktu ir atzīstama par minētās komercprakses īstenotāju.

Ievērojot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma (turpmāk – PTAL) 1.panta 5.punktu,

pārdevējs fiziskā vai juridiskā persona (arī importētājs), kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros piedāvā vai pārdod precī patērētājam, arī izmantojot citu personu starpniecību, kuras rīkojas pārdevēja vārdā vai uzdevumā. Savukārt PTAL 10.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka distances līgums ir patērētāja un pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja vienošanās, ko tie noslēguši, vienlaikus neatrodoties vienā un tajā pašā vietā, bet līdz līguma slēgšanas brīdim un līguma slēgšanas brīdī izmantojot vienu vai vairākus distances saziņas līdzekļus, kā arī organizētu preču pārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas shēmu. Par distances saziņas līdzekļiem uzskatāmi tālrunis, tīmeklis, elektroniskais pasts, televīzija, fakss, katalogs, presē publicētās reklāmas, kurām pievienots pasūtījuma kupons, un citi informācijas nosūtīšanas un pārraidīšanas distances līdzekļi. Ņemot vērā Vietnē sniegto informāciju un tās funkcionālās iespējas, Vietne ir uzskatāma par distances līguma slēgšanas vietu, savukārt Sabiedrība ir atzīstama gan par pārdevēju PTAL 1.panta 5.punkta izpratnē, gan arī distances līguma pusi PTAL 10.panta pirmās daļas izpratnē. Turklāt Sabiedrība ir persona, kura, izmantojot Vietni saimnieciskās darbības nolūkos, nodrošina to darbību un pārvalda to saturu. Līdz ar to, ņemot vērā Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma (turpmāk – ISPL) 1.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto definīciju, Sabiedrība ir atzīstama arī par informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēju.

2) Atbilstoši NKAL 4.panta otrās daļas 1. un 2.punktam komercprakse ir negodīga, ja tā neatbilst profesionālajai rūpībai un būtiski negatīvi ietekmē vai var būtiski negatīvi ietekmēt tādu patērētāju vai tādas patērētāju grupas ekonomisko rīcību, kurai šī komercprakse adresēta vai kuru tā skar, kā arī, ja tā ir maldinoša.

NKAL 6.pants noteic, ka „komercpraksi uzskata par profesionālajai rūpībai neatbilstošu, ja tā netiek veikta ar tāda līmeņa prasmi un rūpību, ko patērētājs var pamatoti sagaidīt un kas atbilst attiecīgajā saimnieciskās vai profesionālās darbības jomā vispārātzītai godīgai tirgus praksei un labas ticības principam”. NKAL 9.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka „komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visus apstākļus, patērētājs tās ietekmē pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis. Komercpraksi uzskata par maldinošu, ja tās ietvaros tiek sniegta nepatiesa informācija vai šī informācija jebkādā veidā, tostarp vispārējās pasniegšanas ziņā, maldina vai varētu maldināt vidusmēra patērētāju pat tad, ja faktiski ir pareiza”.

Saskaņā ar NKAL 10.panta pirmās daļas 1.punktu, „komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visas tās īpatnības un apstākļus, kā arī tajā izmantotā saziņas līdzekļa ierobežojumus, var secināt, ka tiek noklusēta būtiska informācija, kas vidusmēra patērētājam ir nepieciešama, lai pieņemtu uz informāciju balstītu lēmumu, un komercprakses ietekmē vidusmēra patērētājs pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu citādi nebūtu pieņēmis”.

3) Pārbaudes laikā 2020.gada 17.janvārī, 25.februārī un 25.martā PTAC konstatēja, ka Vietnē Sabiedrība sniedz patērētājiem nepatiesu (maldinošu) un normatīvajiem aktiem neatbilstošu informāciju par atteikuma tiesībām, proti, ka *“Pircējs nevar izmantot atteikuma tiesības, ja: precei ir bojāts marķējums; precei ir valkāšanas pazīmes; prece ir bojāta. Pārdevējs patur tiesības Pircējam atteikt izmantot atteikuma tiesības vai ieturēt kompensācijas maksu gadījumā, ja prece ir bojāta, lietošanas laikā nevērīgi izturoties pret precī vai neievērojot instrukcijas norādījumus, ja ir nozaudēts preces oriģinālais iepakojums vai ja tās iepakojums ir būtiski bojāts.”*

Atbilstoši PTAL 12.panta pirmajai un piektajai daļai atteikuma tiesības ir patērētāja tiesības noteiktā termiņā, nesniedzot nekādu pamatojumu, atkāpties no distances līguma, un šādā gadījumā patērētāja pienākums ir 14 dienu laikā pēc rakstveida atteikuma nosūtīšanas atdot precī pārdevējam. Savukārt PTAL 12.panta sestā daļa nosaka Sabiedrībai pienākumu atmaksāt patērētājiem pirkuma maksu ne vēlāk kā 14 dienu laikā no atteikuma saņemšanas. Kaut arī PTAL 12.panta vienpadsmitā daļa nosaka, ka patērētājs ir atbildīgs par preces vērtības samazināšanos, ja prece izmantota citā nolūkā, nevis preces rakstura, īpašību un darbības noskaidrošanai, Sabiedrības iebildumi par preces vērtības zudumu ir risināmi nepārkāpjot

PTAL 12.panta sestajā daļā noteiktās patērētāju tiesības.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2011.gada 25.oktobra direktīvas 2011/83/ES par patērētāju tiesībām, kas transponēta Latvijas tiesību aktos, preambulas (47) apsvērumā ir paskaidrots, ka daži patērētāji izmanto atteikuma tiesības pēc tam, kad lietojuši preces ilgāk, nekā būtu nepieciešams, lai noskaidrotu šo preču veidu, īpašības un darbību. Šādā gadījumā patērētājam nebūtu jāzaudē atteikuma tiesības, bet būtu jāatbild par šo preču vērtības jebkādu mazināšanos.

No iepriekš minētā izriet, ka pat, ja patērētājs atteikuma tiesību izmantošanas termiņā precī ir izmantojis vairāk nekā nepieciešams, lai noskaidrotu preces pamatīpašības un darbību, patērētājs ir tiesīgs izmantot atteikuma tiesības. Savukārt prasījumi par preces neatbilstības vai pārmērīgu lietošanu atteikuma tiesību periodā, ir risināmi pārdevējam vērstoties tiesā pret patērētāju par preces vērtības samazināšanos. Eiropas Savienības Tiesa 2019.gada 27.marta spriedumā lietā - C-681/17¹ norāda, ka saskaņā ar Direktīvas 2011/83 14. panta 2. punktu, lasot kopā ar tās 47.apsvērumu, patērētājs ir atbildīgs par preces vērtības samazināšanos, ja preces izmantotas nevis tāpēc, lai konstatētu šo preču veidu, īpašības un darbību, bet citos nolūkos, taču atteikuma tiesības tādēļ viņš nezaudē.

Saskaņā PTAL 6.panta pirmo daļu ražotājs, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs iepriekš sagatavotos līguma projektos nedrīkst piedāvāt tādas līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem. PTAL 3.panta 7.punkts nosaka, ka patērētāja tiesības ir pārkāptas, ja patērētājam nav dota iespēja realizēt atteikuma tiesības, noslēgta līguma atcelšanas, noslēgta līguma nosacījumu grozīšanas vai citas likumīgās vai līgumiskās tiesības. Līdz ar to Sabiedrība nav tiesīga piedāvāt patērētājiem līguma noteikumus, kas kādā veidā patērētāju nostāda nelabvēlīgākā situācijā, izmantojot atteikuma tiesības, nekā tas ir noteikts PTAL 12.panta pirmajā, piektajā, sestajā un vienpadsmitajā daļā.

Ievērojot minēto, PTAC secina, ka Sabiedrība sniedz patērētājiem neatbilstošu informāciju par normatīvajos aktos noteiktajām atteikuma tiesībām, kā arī atbilstoši patērētāja sūdzībā minētajam, ir liegusi atteikuma tiesību izmantošanu un veikusi darbības, kas attur vai var atturēt patērētājus no viņu likumīgo atteikuma tiesību izmantošanas. Līdz ar to Sabiedrība maldina patērētājus par normatīvajos aktos noteikto atteikuma tiesību izmantošanas iespējām. Minētās komercprakses ietekmē varēja tikt būtiski negatīvi ietekmēta patērētāja ekonomiskā rīcība, proti, patērētājs pieņēma/varēja pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu citādi nebūtu pieņēmis, piemēram, lēmumu attiecībā uz Vietnē noslēgto distances līgumu izbeigšanu saskaņā ar normatīvajos aktos noteiktajām atteikuma tiesībām.

Vietne tiek aktīvi izmantota distances tirdzniecības organizēšanai un tā ir brīvi pieejama neierobežoti lielam skaitam patērētāju. Ikviens patērētājs, kurš veic izvēli attiecībā uz Sabiedrības piedāvāto preču iegādi Vietnē, saskaras ar normatīvajiem aktiem un patērētāju likumīgajām tiesībām neatbilstošu informāciju un Sabiedrības rīcību, ierobežojot patērētāju likumīgās atteikuma tiesības. Tādejādi, ņemot vērā minēto un konstatējot būtisku patērētāju tiesisko interešu aizskāruma risku, PTAC saskaņā ar NKAL 6.pantu un 9.panta pirmās daļas 1.punktu secina, ka Sabiedrība īsteno maldinošu un profesionālajai rūpībai neatbilstošu komercpraksi.

Attiecībā par Sabiedrības skaidrojumā minēto, ka tā ir gatava veikt attiecīgas izmaiņas Vietnē, ja PTAC sniegs norādi, kāda informācija par atteikuma tiesībām ir neatbilstoša un kuram normatīvo aktu pantam, daļai un punktam, PTAC norāda, ka gan 2020.gada 22.janvāra vēstulē Nr.3.2.-1/855, gan 2020.gada 27.februāra vēstulē Nr.3.2.-1/2024 PATC vērsa Sabiedrības uzmanību uz normatīvajiem aktiem neatbilstošiem distances līguma noteikumiem attiecībā uz atteikuma tiesībām, aicinot veikt izmaiņas Vietnē, kā arī sniedza normatīvo aktu

¹<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=212283&text=&dir=&doclang=LV&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=1&cid=1190165>

skaidrojumu un atsauces uz PTAL 12.panta pirmo, piekto un sesto daļu. Neskatoties uz minēto, Sabiedrība neveica darbības, kas vērstas uz PTAC norādīto pārkāpumu labprātīgu novēršanu.

4) Noteikumu Nr.255 5.9. un 5.22.apakšpunkts nosaka pienākumu pirms patērētājs ir uzņēmies distances līguma saistības vai piekritis piedāvājumam, pārdevējam skaidri un saprotami sniegt informāciju par sūdzības izskatīšanas kārtību un informāciju par ārpustiesas sūdzību izskatīšanas un atlīdzības iespējām, kā arī veidu, kā tām piekļūt.

Atbilstoši PTAL 19.¹ panta pirmajā daļā minētajam, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs informē patērētāju par vienu vai vairākiem PTAC mājaslapā internetā publicētajā ārpustiesas strīdu risinātāju sarakstā iekļautiem strīdu risinātājiem, kuri risina strīdus attiecīgajā jomā, norādot arī ārpustiesas strīdu risinātāja mājaslapas adresi. Atbilstoši Regulas 14.punktam tirgotāji, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un iesaistās tiešsaistes pārdošanas vai pakalpojuma līgumos, un tiešsaistes tirdzniecības vietas, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, savā tīmekļa vietnē norāda elektronisku saiti uz strīdu risināšanu tiešsaistē (SIT) platformu.

Konkrētās lietas ietvaros, konstatēts, ka minēto prasību izpildi Sabiedrība nenodrošina, jo Vietnē nav sniegta informācija par sūdzību izskatīšanas un ārpustiesas strīdu risināšanas kārtību, kā arī saiti uz Regulā minēto platformu. Līdz ar to Sabiedrība konkrētās komercprakses ietvaros noklusē būtisku informāciju, kas patērētājiem nepieciešama, lai pieņemtu uz informāciju balstītu lēmumu, piemēram, saistībā ar patērētāju tiesību atbilstošu realizēšanu gadījumā, ja iegādāta līguma noteikumiem neatbilstoša prece, ja patērētājam tiek atteikta vai ierobežota atteikuma tiesību izmantošana, ja Sabiedrība neveic pienācīgu noslēgto distances līgumu izpildi. Līdz ar to saskaņā ar NKAL 10.panta pirmās daļas 1.punktu un trešās daļas 4.punktu, Sabiedrība īsteno maldinošu komercpraksi.

Sabiedrības norāde, ka PTAC nav sniedzis korektu atsauci uz normatīvā akta pantu, daļu un punktu, kurš norādītu, ka prasība par elektroniskās saites uz strīdu risināšanu tiešsaistē (SIT) platformu ievieošana Vietnē Sabiedrībai ir obligāta, ir nepamatota, jo gan 2020.gada 22.janvāra vēstulē Nr.3.2.-1/855, gan 2020.gada 27.februāra vēstulē Nr.3.2.-1/2024 PTAC atsaucās uz Regulas 14.pantu.

5) NKAL 9.panta pirmās daļas 1.punkts, otrās daļas 6.punkts, 10.panta trešās daļas 5.punkts un Noteikumu Nr.255 5.14.un 5.15.apakšpunkts nosaka Sabiedrības pienākumu Vietnē sniegt patiesu un normatīvajiem aktiem atbilstošu informāciju par preces garantiju (ja tāda tiek piedāvāta) un atgādinājumu par patērētāja likumīgajām tiesībām, kuras izmantojamas, ja prece neatbilst līguma noteikumiem. PTAC pārbaudes laikā 2020.gada 17.janvārī, 25.februārī un 25.martā konstatēja, ka Vietnē iepriekš minētā informācija netiek sniegta. Līdz ar to saskaņā ar NKAL 10.panta pirmās daļas 1.punktu tiek noklusēta būtiska informācija, kas vidusmēra patērētājam ir nepieciešama, lai pieņemtu uz informāciju balstītu lēmumu, un komercprakses ietekmē vidusmēra patērētājs pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu citādi nebūtu pieņēmis, piemēram, attiecībā uz normatīvajos aktos noteiktajām patērētāja likumīgajām tiesībām, ja prece neatbilst līguma noteikumiem.

6) Saskaņā ar NKAL 4.panta otrās daļas 1.un 2.punktu komercprakse ir negodīga, ja tā neatbilst profesionālajai rūpībai un būtiski negatīvi ietekmē vai var būtiski negatīvi ietekmēt tāda vidusmēra patērētāja vai tādas patērētāju grupas vidusmēra pārstāvja ekonomisko rīcību attiecībā uz precī vai pakalpojumu, kam šī komercprakse adresēta vai ko tā skar, vai tā ir maldinoša. Atbilstoši NKAL 4.panta pirmajai daļai negodīga komercprakse ir aizliegta.

NKAL 15.panta astotā daļa nosaka: ja Uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: 1) nosaka komercprakses īstenošanai pienākumu atbilstošā veidā sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām; 2) nosaka komercprakses īstenošanai pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi; 3) aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama; 4) nosaka komercprakses īstenošanai pienākumu publicēt attiecīgajai komercpraksi atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā norādīta labotā informācija, atsaucot negodīgo komercpraksi; 5) uzliedz naudas sodu šā likuma 15.² pantā noteiktajā kārtībā; 6) nosaka par labas prakses kodeksu

atbildīgajai personai pienākumu izdarīt labojumus kodeksā, lai novērstu negodīgu komercpraksi.

Ņemot vērā, ka konkrētā Sabiedrības īstenotā komercprakse ir atzīstama par negodīgu komercpraksi, šīs komercprakses raksturu un būtību, kā arī apstākli, ka Sabiedrība turpina negodīgas komercprakses īstenošanu Vietnē, ka Sabiedrības īstenotā komercprakse skar vai var skart daudzu patērētāju ekonomiskās intereses un pamatoti pieļaujot, ka šādu komercpraksi Sabiedrība varētu turpināt arī citās tīmekļvietnēs, Sabiedrībai par izdarītajiem pārkāpumiem saskaņā ar NKAL 15.panta astotās daļas 2.punktu ir lietderīgi noteikt pienākumu nekavējoties izbeigt konkrēto negodīgo komercpraksi.

Ņemot vērā minēto, PTAC nolemj:

pamatojoties uz NKAL 1.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, 2.pantu, 4.panta pirmo daļu un otrās daļas 1. un 2.punktu, 6. pantu, 9.panta pirmo daļu un otrās daļas 6.punktu, 10.panta pirmās daļas 1.punktu, 15.panta astotās daļas 2.punktu, PTAL 1.panta 5.punktu, 2¹.panta trešo daļu, 3.panta septīto punktu, 6.panta pirmo daļu, 10.panta pirmo daļu, 12.panta pirmo, piekto un sesto daļu, 19¹.panta pirmo daļu, Noteikumu Nr.255 5.9., 5.14., 5.15. un 5.22.apakšpunkts, Administratīvā procesa likuma 4.pantu, 7.pantu, 51.pantu, 55.panta 2.punktu, 65.panta ceturto daļu, 66.panta pirmo daļu, 67.pantu,

uzlikt SIA “Riga Walk”

juridiskā adrese: Draudzības aleja 8-34, Jēkabpils, LV-5201

reģistrācijas numurs: 45403053087

par pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi, kuras ietvaros:

- **patērētājiem Sabiedrības tīmekļvietnē, kas izmantota distances tirdzniecības organizēšanai, tiek sniegta normatīvajiem aktiem neatbilstoša informācija par atteikuma tiesībām;**
- **patērētājiem, kuri ar Sabiedrību noslēguši distances līgumus, netiek nodrošinātas normatīvajos aktos noteiktās atteikuma tiesības;**
- **Vietnē netiek nodrošināta informācija par garantiju un atgādinājumu par patērētāja likumīgajām tiesībām, ja prece neatbilst līguma noteikumiem;**
- **patērētājiem netiek sniegta informācija par sūdzību izskatīšanas un ārpustiesas strīdu risināšanas kārtību, kā arī Regulā minētā platforma.**

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70.panta pirmo daļu, 79.panta pirmo daļu un NKAL 19.panta pirmo daļu šis lēmums ir spēkā ar dienu, kad tas kļūst zināms Sabiedrībai, un Sabiedrība to var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā viena mēneša laikā no dienas, kad lēmums stājas spēkā Administratīvā procesa likuma noteiktajā kārtībā. Lēmuma pārsūdzēšana par tiesisko pienākumu neaptur tā darbību.

Direktore

(personiskais paraksts)

Baiba Vītoliņa

[..]

IZRAKSTS PAREIZS